

Mossèn Frederic Pujol, actual organista i mestre de capella, és qui vetlla per la música a la Catedral de Girona

Frederic Pujol i Tarrés

Compositor i organista al servei de la recuperació musical

ELARA PI > TEXT

Frederic Pujol i Tarrés va néixer a Vilanova de la Muga (Alt Empordà) la nit de Nadal de 1939, en el si d'una família de sòlida tradició pedagògica, ja que diverses generacions familiars havien exercit de mestres a tota la província de Girona. A diferència de les seves germanes, que seguiren amb la tradició, Frederic Pujol demanà, quan només tenia onze anys, d'ingressar al Seminari de Girona. Els seus pares, sorpresos per la crida de la vocació a tan tendra edat, el feren esperar un any més per assegurar-ne la convicció. L'any 1951 entrà al Seminari i hi estudià dotze anys, fins al 7 de juliol de 1963, data en què fou ordenat sacerdot.

Durant els primers anys d'estada al Seminari ja es decantà cap a la música, malgrat que en aquell temps no era una disciplina especialment valorada i s'hi dedicava poca gent. Mossèn Frederic en recorda, sense recança, les hores d'esbarjo i de temps extraescolar que havia de dedicar a l'estudi del piano i del llenguatge musical per dur les lliçons al dia i ben apreses. De fet, alguns dels companys que ha-

vien començat, com ell, instrument i solfeig, anaren abandonant progressivament la música, i va quedar mossèn Frederic com un dels pocs sacerdots amb estudis musicals superiors de la seva promoció.

L'octubre de 1969 es desplaçà a Roma per ampliar coneixements al Pontificio Instituto di Musica Sacra. Tot i que quatre anys abans havia obtingut el diploma de professor de música al Conservatori Superior del Liceu a Barcelona i de professor de piano, no se li reconegueren ni convalidaren els títols que ja tenia. Durant sis anys pogué perfeccionar els camps de cant gregorià, harmonia, contrapunt, fuga, composició, musicologia i orgue amb professors de renom, com Domenico Bertolucci, director de la Capella Sixtina; Armando Renzi, director de la Capella Giulia, o Vieri Tossatti, compositor i director d'orquestra, entre molts d'altres. A Roma també estudià teologia, tot i que ho féu d'amagat, ja que no estava permès estar matriculat a dues universitats alhora. Mossèn Frederic tam-

Durant els primers anys d'estada al Seminari ja es decantà cap a la música, malgrat que en aquell temps no era una disciplina especialment valorada i s'hi dedicava poca gent

bé ens explica que visqué aquesta etapa com una de les més intenses i atrafegades de la seva vida, ja que en sortir d'una facultat entrava a l'altra, fet que li deixava molt poques estones per al temps personal.

Finalitzats els estudis, retornà a Girona, on va combinar l'exercici del ministeri sacerdotal en parròquies de la diòcesi amb la direcció de corals com la Crosca, d'Olot, o la Retorn Planenc, de les Planes d'Hostoles, direcció que ha abandonat recentment després de trenta-set anys de labor fecunda.

Quan, l'any 1989, fou nomenat organista de la Catedral de Girona i responsable del cant en les celebracions, s'adonà que calia renovar la dinàmica musical en la litúrgia, ja que la Catedral havia quedat òrfena de capella titular. Anteriorment s'encarregava de les funcions litúrgiques musicals l'*Schola Cantorum*, cor de nens del seminari que havia dirigit mossèn Geli, però, amb el pas dels anys, la falta de vocacions i l'empetitiment del Seminari a partir de la dècada dels setanta van provocar que la Catedral perdés l'acompanyament coral.

Fou mossèn Frederic qui intentà la restauració de la capella mitjançant els serveis esporàdics d'algunes corals de Girona, fins que decidí crear uns integrants més esta-

bles que poguessin acompanyar les festivitats majors, com Nadal o Pasqua. El conjunt musical quedà reinstaurat l'any 1995, i recuperà definitivament el nom de la Capella.

Ara bé, l'activitat musical de mossèn Frederic ha anat més enllà de la consolidació d'aquesta institució: arranjador, organista, compositor prolífic de notables sardanes — com *Princesa del Collsacabra*—, nades i, de recent composició, tres llibres de salms en català per als corresponents anys litúrgics, n'ha editat també la gravació en CD, i actualment està preparant un altre llibre de cants de comunió. Treballador inesgotable, director perfeccionista i exigent, a la seva edat continua fent corredisses quan abandona l'orgue de la Catedral per arribar a la seva parròquia i complir-hi amb les funcions litúrgiques. Però el tràfec de la feina encara li deixa lloc per buscar la inspiració, tant musical com artística, i és un excel·lent pintor paisatgista, en un poblet costaner de l'Alt Empordà.

Com és habitual amb els músics de casa nostra, caldrà prendre distància històrica perquè es valori com es mereix l'aportació de mossèn Frederic en la història de la música de la nostra ciutat.

Elara Pi és historiadora i cantant.

Quan, l'any 1989, fou nomenat organista de la catedral de Girona i responsable del cant en les celebracions, s'adonà que calia renovar la dinàmica musical en la litúrgia